

Forhandlingen genoptoges.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg vil gerne takke det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) og det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) for deres velvillige Udtalelser om Regeringens Lovforslag. Naar jeg tager det ærede Medlem Hr. Hans Hansens Udtalelser som Helhed, vil jeg ogsaa tro, det er muligt at bringe ham en Tak; jeg havde det Indtryk, at han i Hovedsagen mente, at Regeringsforslaget betød et Fremskridt, og at han ønskede og haabede, det vilde blive muligt at faa det gennemført. Men ganske vist udtalte det ærede Medlem, saaledes som man gør fra det Partis Side ved enhver Lejlighed, at det eneste, der virkelig vilde betyde noget med Hensyn til Udstykningen og med Hensyn til mere Beskæftigelse, var at følge det ærede Medlems Parti og lægge ny Skat paa Jorden, og det ærede Medlem tilføjede, at vi endelig ikke maatte tro, at de foreliggende Lovforslags Vedtagelse vilde betyde noget nævneværdigt i Retning af en Løsning af Beskæftigelsesspørgsmaalet.

Jeg skal nu erkende, at jeg ikke hører til dem, der mener, at dette Spørgsmaal kan løses gennem en større Jordudstyknings. Jeg har den Opfattelse, at hvis vi fortsat gaar fremad i Evne til at producere mere og billigere end tidligere, vil Strømmen ogsaa fortsat gaa fra Land til By, thi saa vil en stadig større Del af Forbruget gaa bort fra Landbrugsprodukter, og det vil sige, at en forholdsvis større og større Del af Befolkningen efterhaanden vil gaa over i andre Erhverv.

Men ligesom jeg mener, man ikke bør overvurdere Udstykningens Betydning med Hensyn til Beskæftigelsesspørgsmaalets Løsning, mener jeg, man ikke bør undervurdere den, for der er ingen Tvivl om, at der ved en forceret Udstykning kan naas ikke saa ganske lidt i Retning af Beskæftigelse. For det første vil en Oprettelse af nye Brug, f. Eks. 1 000 nye Brug, dog betyde *noget* rent direkte, og indirekte vil det betyde endnu mere, idet det vil medføre større Efterspørgsel efter Produkter, som fremstilles af Industrien og Haandværket. Jeg vilde jo tro, at en Betingelse for at forcere Udstykningen er, at den er nationaløkonomisk forsvarlig; er den det, vil den i hvert Fald i nogen Grad løse Beskæftigelsesspørgsmaalet. Selv om det ikke løses fuldt ud, vil en delvis Løsning jo dog lette Vilkaarene for en Del Mennesker.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Peder-

sen kunde ikke forstaa, at jeg turde gaa med til at anbefale en stærkere Udstykning, fordi det *øjeblikkelige* Forhold er det, at Smaabrug er de større Brug overlegne i Forrentningsevne. Det har jeg ingenlunde sagt, tværtimod, jeg har udtalt, at det er et Spørgsmaal, man maa se paa paa langt Sigt; man maa ikke se paa et enkelt Aar, men paa Udviklingen i en længere Aarrække, og jeg ser ikke rettere end, at det i de sidste 30 Aar fortsat er gaaet i den Retning, at Smaabrugene er blevet de store Brug overlegne i Forrentningsevne, bortset fra en kort Periode under Krigstiden og Lavkronens Periode med Fantasipriserne. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, hvorledes han, hvis han ikke tror, det er nationaløkonomisk forsvarligt, en Fordel for os alle sammen, at Jorden udstykkes, tør gaa med til at anbefale en stærkt forceret Udstykning.

Der er vist ikke nogen særlig Grund til at takke det ærede Medlem Hr. Ulrich for hans Udtalelser. Jeg har ikke Indtryk af, at det ærede Medlem var særlig venlig stemt overfor Regeringsforslaget eller i det hele taget overfor en fortsat Udstykning. Jeg maa unægtelig udtale min Forbavselse over, at et stort Partis Ordfører for første Gang efter 30 Aars Forløb fremsætter Udtalelser, der advarer mod Udstykning, og jeg vil spørge det ærede Medlem Hr. Ulrich, hvorfor man nu har indtaget det Standpunkt, hvad det er, der gør, at man er betænkelig ved at fortsætte med Udstykningen som hidtil.

Er det de daarlige Tider for Landbruget, der har bevirket denne Ændring i Kursen? Tror man da, det er bedre fortsat at jage Befolkningen ind til Byerne, tror man, at de daarlige Tider for Landbruget vil gaa uanset hen over Byerhvervene? Tror man da ikke, hvis de daarlige Tider fortsætter i Landbruget, at de ogsaa vil vise sig i Byerne, hvor Vanskelighederne ikke vil blive mindre? Den Del af Befolkningen, som er uden Beskæftigelse, vil det blive mindst lige saa vanskeligt at skaffe Beskæftigelse i Byerne, som det er for Øjeblikket paa Landet.

Tror man, det er mere formaalistjensligt, mere nationaløkonomisk forsvarligt fortsat at bevare de store Brug i Stedet for at gaa over til Smaabrug? For hvis man ikke tror det, kan jeg ikke se, at der er nogen som helst Grund til at indtage et andet Standpunkt overfor Udstykningen, end man hidtil har gjort.

Det ærede Medlem holdt en meget lang